

frs; — 681 van 5000 à 4000 frs; 551 van 4000 à 5000 frs; dien ten gevolge zyn er slechts 551 die meer dan 5000 frs hebben. Tusschen die 551 tellt men de opperhoofden van administratie, de magistraten van de regterlyke orde, de gouverneurs van provincien en al onze diplomatieke agenten in den vreemde. De opperhoofden der ministerieele departementen zyn hiervan uitgezonderd.

De geestelyke personen genoten in de maand november 1855 :
1725 een traktement ieder van 500 frs; 2820 trokken ieder 820; 138 trokken ieder 2150 — terwyl er 6 zyn die boven dit laatste cyfer gingen. Er zyn dus te samen 4707 geestelyke ambtenaers.

Een brieven drager voor eene gazet alleen.

Wy ontvangen nog somtyds klagen van inschryvers op ons blad die, zeggen zy, de gazet niet op haren tyd, of niet ten hunnen huize, ontvangen. Dit bewyst dat het getal der brieven dragers te klein is; want, wy gelooven geern dat al de facteurs, ten minste in ons kantoon, zich van hunne pligt, zoo goed mogelijk, kwytten. Niettemin, elk inwoner heeft het regt, naar behooren en op zynen tyd, door de ambtenaers van den post bediend te worden, en het is aan het gouvernement nieuwe facteurs te benoemen, indien er te kort zyn. Het volgende dat M. de minister van buitenlandsche zaken verklaard heeft in het Senaat, den 26 laatsteleden, is er een klaar bewys van :

« Het is van myne kennis, heeft hy gezegd, dat men eenen landelyken brieven drager heeft moeten benoemen voor het ten huize te bestellen van eene gazet alleen. Er woont in het bosch van Hertogenveld een bediende, belast met het bewaken van dien bosch van den Staat die een abonnement heeft op een dagblad van Brussel en die, gelyk elk een van ons, het regt heeft alle dagen zyne gazet te huis te ontvangen. De brieven drager geniet eene jaarwedge van 550 franks voor die gazet alleen, alhoewel de post er slechts 5 fr. 65 centiemen 's jaers voor trekt. »

Bloed-Impost.

Een der werkdadigste en inderdaad volkslievendste representanten in de Kamer, is zeker wel de heer Coomans. Elke kwestie, die het volk aenbelangt, vindt in hem eenen voorstander. Zoo hebben wy hem, met kracht en rede, de afschaffing der oktrooijen hooren vragen, de vermindering der drukkende belastingen, de afschaffing van den bloed impost der lotery voor de militie, enz.

In de zitting van den 20 december laatsteleden by de bepaling van het kontingent des legers voor 1857, en het toestaan van 250,000 fr. voorloopige kredieten aan den minister van oorlog, zegde de heer Coomans : « Ik zal « noch goud noch zilver toestaan aan het departement « van oorlog, zoo lang de wetten op de militie niet « veranderd zullen zyn. »

Ieder opregt volksvriend is het met den heer Coomans eens, dat het meer dan tyd is, die onregteverlige, die door hare instellers zelve gebrandmerkt wet, uit ons midden te doen verdwynen, of ten minste zoodanig te veranderen, dat zy geene bloeiende ongelijkheid meer daerstell tusschen armen en ryken.

Veroordeeld door het volk, door de dagbladen, door staatskundigen en generaals, in tegenstrydigheid met onze Constitutie en den geest van gelykheid die in onze wetten heerscht — moest zy sedert lang by ons, door

een regteverliger stelsel vervangen zyn geweest.

Wy zullen, zoo lang wy eene pen in de hand kunnen houden, op hare afschaffing aandringen, overtuigd dat haer bestaan eene onregteverligerigheid jegens het volk, en eene leugen aan de grondwet is.

De *Moniteur* behelst den volgende onzen brief, toegestuurd aan de heeren prokureurs-generaals, prokureurs des Konings en officieren van den burgerstand :

Brussel, 24 december.

Men heeft het Gouvernement geraadpleegd op de kwestie van te weten of de bedienlen van den burgerstand eene schadeloosstelling mogen vragen voor de opzoekingen die ze doen in de oude registers der parochien en in de bevolkings-tabelle en uit hoofde van het opmaken van stamboom.

Ik verneem ter uwer kennis de oplossing te moeten brengen welke aan deze vraag gegeven is.

« Voor wat de te doene opzoekingen betreft in de oude registers der parochien, welker bewaring aan de gemeentebesturen toevertrouwd is geworden door de wet van 20-25 september 1792, deze registers maken sinds dien deel van de archieven van den burgerstand in 't algemeen, en van dan af, moet er geen verschil worden gemaakt voor de regten die mogen geëischt worden uit hoofde van opzoekingen 't zy in de nieuwe 't zy in de oude registers; de tarief die deze regten bepaalt, maakt geen verschil, en het verbot, daargesteld door art. 4 van het dekreet van 12 july 1807, is van een anderen kant, algemeen.

« Wat het opmaken van stamboom en de opzoekingen in de registers der bevolking betreft, dat zyn werkingen gansch en geheel vreemd aan de bediening van officier des burgerstands. De bedienenden die ze doet, handelt als een bevoorrechten; er schynt dan geene wettelyke onmogelijkheid te bestaan om eene vrywillige overeenkomst te sluiten met derde personen voor beoeloning van die werken; maar de officier van den burgerstand mag van zyn ambt geen misbruik maken om zich aan de belanghebbende personen op te dragen. »

De minister van justitie,

A. NOTHOMB.

Abdikation in de XIXe eeuw.

Het is heel wetenswaardig eens na te gaan, hoereel en welke koningen in de XIXe eeuw afstand gedaen hebben van hunnen troon: — wy laten hier een artikel daerover volgen :

« De eerste koning, die afstand van den troon deed in de 19^e eeuw, was Karel IV van Spanje. Op zekeren dag gaf hy het koningschap aan den eersten Napoleon over : een gevaarlyk lokas van de fortuin voor dezen, hetwelk hem in den strik deed vallen, en waerover hy later genoeg berouwt had!

« Op zekeren dag, toen Napoleon zyn toppunt van voorspoed en roem bereikt had, lachte hy, in een gemeenzaem gesprek met den generaal Narbonne over de Châteaubriand, nadat deze hem op Marcus Aurelius als een voorbeeld gewezen had : « Ik verkies Dioctletianus, zegde Napoleon, door Châteaubriand zoo aerdig gebruikt in zyne *Martyrs*, om hem nog onder water eene steek te geven. Deze heeft eene betere vergelyking gemaakt. Ik doe echter geenen troonafstand! Ik zal geen bloenkloofen in Salona gaen planten! » Weinig dacht Napoleon er aan, by het uitspreken van die woorden, dat hy eenmaal dat voorbeeld van Dioctletianus zou navolgen.

« In 1821 werd Victor-Amédée koning van Sardinië door eene revolutionnaire beweging in zyn paleis aangevallen : hy ontweek den aandrang, dien men op hem gebruikte wilde, door afstand te doen ten behoeve van zyn broeder Karel-Felix.

« Men kent de gebeurtenissen, die in 1830 Karel X er toe geenoedzaekte, om ten behoeve van zyn kleinzoon, den hertog van Bordeaux, den troon te verlaten. Die troonsafstand had echter niet het gewenschte gevolg.

« Omstreeks den zelfden tyd deed koning Astionius van Saxon, ten behoeve van zynen neef, afstand.

« In 1832 stond de keizer Don Pedro de keizerlyke kroon van Brazilië aan zyn zoon af, en die van Portugal aan zyne dochter Dona-Maria, ten einde voor zynen dood eene geregelde erfopvolging te verzekeren.

« In 1840 deed Willem I, koning der Nederlanden, afstand van den troon.

« In 1848 was er een soort van algemeen alarmkreet; toen was het niet de uitbreiding van wysgeerige begrippen, maar de schrik, die vele vorsten aendreef.

« Uit schrik deed Lodewyk-Philips afstand; uit schrik volgde keizer Ferdinand I van Oostenryk; uit schrik alweder, was het dat de koning Lodewyk van Beieren zynen troon verliet; toen, in 1848, troonden weinige vorsten moed of geestkracht.

« De troonsafstand van Karel-Albert, koning van Sardinië, in 1849, bood een weerddiger en meer verheven spouwspel aan; hy verlaet wel is waar den troon, maar serft kort daarop van smert, omdat hy de onafankelykheid van Italië niet mogt tot stand brengen.

« Kort geleden werd er berigt, dat de koning van Denemarken zich voorstelde accepten en kroon te laten zyn, en een landelyk leven te gaan leiden, met de gravin Danneberg, die naer men zegt, verzoet is op jagen en visschen, en land-vermaek der oude Romeinen.

« In Rusland wordt den vorsten de tyd tot troonsafstand niet gelaten; men is daer gewoon, door meer of minder geweldadige middelen, de gewillige abdikation te voorkomen.

« Byna op dezelfde wyze ging het vroeger te Konstantinopel, zoodat wy dan ook noch van Rusland, noch van daer een troonsafstand te vermelden hebben. »

Hof van aansen van Brabant.

ZAËK VERVAET. — *Dieft van 102 duizend janks, begaen ten nadeele van M. den graef II de Liedekerke.*

VEROORDEELING VAN VERVAET.

In de zitting van verleden dynslag zyn de pleitreden gesloten geworden.

M. de Voorzitter stelt drie vragen aan de gezworenen voor.

Eerste vraag : Is Desiderius Josephus Vervae, hier beschuldigd, pligtig van te Brussel, in 1833, van en 3 september tot 4 oktober, gestolen te hebben en nadeel van den graef Honoré-Florent de Liedekerke, bene som van 102,418 fr. 78 centimen?

Tweede vraag : Is de dieft, in de eerste vraag vervat, by middel van inwendige braek gepleegd?

Derde vraag : Is de dieft, van welke er praek is in de eerste vraag, in een bewoond huis begaen.

Om 1 uur 35 minuten, zyn de gezworenen in hunne kamer getreden, en de zitting is onderbroken geworden.

De jury treedt om drie ure de zaal binnen, en de voorzitter van de gezworenen verklaert dat het antwoord op de eerste vraag is, met 7 stemmen tegen 5, ja; op de tweede en op de derde vraag ook ja.

Het hof gaet weg om te beramen, en de voorzitter komt verklaren dat gansch het hof zich by de meerderheid van den jury voegt.

De beschuldigde wordt binnen geleid, ende griffier geeft lezing van de beslissing die hem pligtig verklaart.

Vervae regt zich op, en zegt dat hy onschuldig is.

M. de prokureur-generaal vraegt dat er eene zware straf den pligtigen worde toegepast.

M. Saneke vraegt dat de straf gematigd zy, aangezien er verligende omstandigheden voor den pligtigen bestaan.

Na dat de pligtige verklaard had niets niser te zeggen te hebben, treedt het hof in eene byzondere zaal, en, eenige minuten nadien, komt het de veroordeeling van Vervae uitspreken.

Vervae is veroordeeld tot vyftien jaren zwaangeweld, een uer tontoonstelling, en de kosten van het proces.

Napoleon zou gebiecht hebben, hernam de stervende na een oogenblik stilzwygen.

— Ja, myn dappere, en hy is als kristengestorven, met den naam van Jesus-Christus op zyne lippen.

— Ik geloof aan God, myn makker gelyk ik grooten myne begrafenis tegen morgen; maar aen de biecht goef ik niet.

— Gy hebt ongelijk.

Hier was er een nieuw oogenblik stilte, gedurende welk de stervende in diepe overweging gelompeld schyn.

— Gy gelooft dan, broeder, dat ik, zonder blozen let tekenen des heilighen kruises zou kunnen maken.

— Heeft de hand van Napoleon zyn voorhoofd en zyne borst niet geteekeud? Bloosde hy, wanneer hy, geknielt, het hoofd, onthloote voor het altaer, om Gode eer te geven, den dag na een gevecht, dat altyd eene overwinning was?

— Gy hebt dan onze arenden vergeten, die zich nederlagen voor het kruis, op het gedreun der trommels? Gy herbert u dan den Te Deum niet meer, dien overheerlyken zang die dwars door de stem van het kanon ten hemel opklimt? Is dan de harmonie van onze krygsmuzyk uit uw gehugen gegaen, welke zich vereenigde om den God der heerschen te loven? Denkt gy dan niet meer aan die priesters, elke, een alleen, met een kruisbeeld gewapend onze gelieren doorliepen, om de dapperen die vielen, te zegenen die dapperen, gevallen op het veld van eer, bloosden die, wanneer zy het tekenen des H. kruises maakten, en zelden « Vergeef ons, myn vader, omdat wy hebben gezondigd? »

Ja, makker, gy weet het, de dappere der dapperen, doelt gewond, de ridder zonder vrees en zonder verwythel van de greep zyns degens een kruis gemaakt, om het zyn laetsten zucht te geven. Bloosde Druot, wanneer hy zyn ziel aen God bevoel, telken male dat een kanonschot een gevecht aankondigde? Neen, makker er bestact jeg

Tynsezing van Bonnis, houdt Vervae zyn hoofd tusschen zynen handen.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

M. de voorzitter beeft de gezworenen, en sluit de zitting.

— Wy lezen in eene korrespondentie van de *Amsterdamsche Courant* :

« Deze zaak is eene zaak van het uiterste gewigt voor de leden van het huis Orleans, tot genoegen der belanghebbenden, ten einde gebragt. Koning Lodewyk Philips en zyne zuster, Mad. Adelaide (het vermogen dezer laatste bedroeg ongeveer 30 miljoen) hadden hunne respectieve testamenten te samen gevoegd, zoo dat elke erfgenaam uit de eene nalatenschap zoo veel meer ontving, als hem uit de andere minder was toegekend, en ieder dusop gelyke wyze bevoordeeld was.

« Maar de verbeurdverklaring van byna al de bezettingen, door Lodewyk Philips nagelaten, heeft die combinatie in duigen doen vallen, en toen is er eene nieuwe overeenkomst gesloten, waarbij alles wat tot de beide nalatenschappen behoort, erfenis gebragt, en deze in gelyke partyen verdeeld wordt.

« Om deze akte, die op nieuw van den geest van eensgezindheid der familie Orleans getuigt, te tekenen, is de Hertog van Brabant onlangs naar Londen gereisd: hy was tevens voorzien van de noodige volmagt van zynen broeder en zyne zuster. Overigens hebben de belgische prins, om gren groter aendel te hebben dan dat der andere erfgenamen, afstand gedaen van eene som gelyk staende met die welke hun, krachtens het bekende dekreet van keizer Napoleon, is teruggegeven.

« Het fransche dagblad *la Presse* gaet te Brussel gedrukt worden. Daer er in België geen zegelregt bestaat, zoo rekent het bestuur van het blad op eene jaarlyksche winst van 300,000 fr. De belgische uitgave zou byzonderlyk voor het noorden van Europa bestemd zyn.

« Men spreekt veel, zegde de *Siecle*, van eene monsterlotery, eene lotery van vyf-en-twintig miljoen, die binnen kort ten voordeele der overstroonden zou ingerigt worden. De inrigters der loting zouden beginnen met tien miljoen te starten, om aen de overstroonde uitgedeeld te worden. Het groot lot zou van een miljoen zyn : er zouden twee loten zyn van 500,000 fr., vyf loten van 100,000 fr. en een groot getal andere loten, waervan de tweede zou veranderen tusschen de 1000 en de 25,000 fr. Men zegt dat het een Engelschman is, die het denkbeeld der lotery heeft opgevat, en dat hy zeker is voor 15 miljoen loten in Engeland te plaatsen.

« De bakkers van Parys hebben besloten dit jaar de nieuwjaers die ze gewoon waren te geven aan hunne kalanten, te vervangen door 235,000 kil. brood van 1ste kwaliteit aen den armen.

« In de byzonderste steden van Engeland worden *meetings* gehouden om de afschaffing te vragen van den *income-tax*, of belasting op de inkomsten. Zondag laetst moest er deswege, te Londen, een meetingsmonster gehouden worden. De politie had de noodige voorzorgen, tot het voorkomen van wanorders, genomen.

« Men schryft uit Torino, 13 december : Tamelyk zware wanorders hebben onlangs te Sienna, in Toskane, plaats gehad. De studenten der Universiteit geloofden reden te hebben zich te beklagen over, wy weten niet welken misdaet, die er geeneen was. De gedarmen zyn toegesmeet om de wanorders te onderdrukken. Ongelukkiglyk is er gevechten en zyn er gekwetsten geweest.

« Naer het schynt, is de politiek volstrekt vreemd aen die bevreemdsverreide gebeurtenissen.

« Men schryft uit Roomen dat de prins Luciani Bonaparte (bygenaemd abt van Cammio) die zyne godsdienstige studien aldaer heeft gedaen, op Kersdag priester is gewyd. Men weet dat hem hooge plaatsen bestemd zyn onder andere degene van algemeenen aelmoestner, welke voor hem zal hersteld worden.

« ENGELSCHER NATIONALE SCHULD. — Men heeft berekend, dat wanneer men de Engelsche nationale schuld in banknoten van 1 pond sterling, nevens elke ander leggen zoude, deze 4516 kwadraetmylen zouden bedekken; in junijs zou de lyn meer dan 10,000 mylen lang zyn; in schillings negenmaal den ganschen aerdbol beslaen, in penny-stukken

— Wel, gezegd, makker.... Heden is het Gods Austerlitz, want ik heb hem eene schoone ziel gewonnen.

— Toen de ziekte, met God verzoend, het woord weer hernam, dat hy eenigen tyd verloren had, bemerkte hy zynen wapenbroeder tegenwoordig, en geknielt by hem : « Het is wel, Remy, zegde hy, zy gerust, op myne heurt, zal ik voor u bidden, niet op de aerde, maar in den hemel, waar ik my welhaast met de genade Gods hoop te vinden. »

Dan veranderden zyne gedaenten en vraegt, wat uer is het?

— Negen uren, antwoordt Remy.

— Op dit uer hernam de ziekte was het slagveld gewonnen; maar het was des daegs; de zon schitterde; tegenwoordig is het nacht voor my; ik zie niet meer, de dood heeft my de oogen gesloten.

— Moed, vriend, de goede God zal ze u openen; na de duisternissen komt het licht; voor den bekeerden zondaar is het graf de hove des hemels.

Margriet zal steeds geknielt by het bed haers meesters, die haer tegenwoordigheid raedde, doch haer niet meer ontwaren kon : zy bad met vurigheid, uit al de kracht harer ziel; hoe meer het noodlottig oogenblik naderde, zoo veel te vuriger waren haer bedden, zoo veel te spoediger schoven de bolletjes van den roozenkrans door haer vingers.

— Margriet! zegde haer de stervende.

— Mynheer? antwoordde zy.

— Ik moet u een laatste verzoek doen; gy zult het volbrengen, niet waar? gy belooft het?

— Voor God.

— In de eerste dagen der lente zult gy naar Zwitserland gaen.

— Ja, myn goede meester.

— Gy zult naer onze Lieve-Vrouw-Eremeyten gaen, en haer gedurende negen dagen bidden, bidden voor de rust

zeventien maal van de aerde tot de maen reiken en bovendien nog tweemaal van de aerde en vyf maal van de maen geslingerd kunnen worden. Om deze schuld in geld te dragen (40 pond voor ieder man gerekend) zou zy in goud 374,531 menschen vorderen; in zilver voor hoven de 5,000,000; in koper meer dan 282,000,000. Wilde men gemelde schuld op wagens vervoeren, dan zou men voor het goud 7401 wagens, elk van 2000 pond, behooven, en ter zee 9375 schepen van 500 last; om haer in goud te tellen, gesteld men telde 100 gousstukken in eene minuut, en hield men zich daarmede dagelyks 12 uren onledig, dan zou zulks meer dan 27 jaren vereischen; in penningen 7000 jaren, zoodat, by aldien men by de schepping der wereld daarmede had nengevangen, men ten huidigen dage nog niet gereed zoude zyn.

Zwitserland.

De hoop van eene vreedzame oplossing der zaak van Neuchâtel neemt meer en meer toe : de laatste tydingen melden, dat een middel van overeenkomst zou bestaan in het loslaten der gevangenen en in hunne verbanning uit Zwitserland. Men verneemt dat Pruisen zyne toestemming gegeven heeft aan dit middel, en het ware mogelyk dat de Bondraad denzelve ook aanveerde.

Men schryft uit Berne, zondag avond, dat de doktor Furrer naer Frankfort vertrokken is, belast met eene heimelyke zending, en dat M. Barman, gezant van Zwitserland te Parys, den oorlof bekomen heeft om naer Berne de nieuwe voorstellen van Frankryk te brengen.

De nationale zwitsersche Vergadering heeft haer zitting uitgesteld, maar welhaast zal ze haer werkzaamheden hernemen, en men verneemt dat er eene beslissing zal genomen worden.

In afwachting worden de krygstoebereidselen van beide kanten zeer werkzaam voortgezet. In Pruisen bezonderlyk heerscht er eene vlyghed die aanduidt dat het Gouvernement vastelyk besloten heeft van voldoende te bekomen door de wapens, zoo niet door eene vreedzame overeenkomst.

Mengelingen.

OPREGTHEID. — « Wie een zoo groote ontleedkundige is als gy, kan gewis alle ziekten genezen, » zeide eene dame tot eenen beroemden geneesheer.

« Gy vergist u, mevrouw, antwoordde de doktor, de geneesheeren gelyken aen de pakdragers, zy kennen al de straten, maar wat in de huizen omgaet weten zy niet. »

RUBENS EN VAN DYCK. — Op eenen tyd, dat Rubens een zynen schoonste byhelaferelen onder handen had, verkregen eenige zynen leerlingen van zyn dienstbode toegang tot zyne werkplaats. Een hunner viel ongelukkig tegen het nog niet opgedroogde schilderstuk, en wischte den arm van Maria Magdalena en de wang en de kin der H. Maegd, welke de meester dien dag voltooid had, uit. Groot was de ontsteltnis; ieder wilde vlugten, maar de knecht, op wien de verantwoordelykheid van het ongeluk moest nederkomen, dewyl hy alleen de sleutel van het vertrek had, sloot de deur en verklaarde met vastheid, dat niemand de plaats zoude verlaten, voor dat Magdalena's arm en Maria's wang en kin in hunnen natuerlyke staat waren hersteld. De leerlingen, zich gevangen ziende, capituleerden; men ging tot eene stemming over, wie het uitgeveegde zoude lywerken. Van Dyck trof dit lot. Met bevende handen vatte de jongeeling palet en penseelen aan, en door zyne bevreemde makers aangemoedigd, herstelde hy helgeen bedorven was, zoo volmaakt, dat niet alleen de knecht te vreden was, maar zelfs Rubens meits merkte van het gebeurde, en des anderen daegs, zyn werk met wilgevallen beschouwende, zeide terwyl hy op het gelaet der Maegd en den arm van Maria Magdalena wees : « dat hoofd en die arm zyn niet het slechtste, wat ik gisteren gemaakt heb.

der ziel van den ouden zondaar.... Myne moeder had een groot betrouwen in die goede lieve Vrouw. De oude krygsmannas was zyn einde naby. Hy rigtte het woord tot zynen wapenbroeder.

— Waer zyt gy, myn vader?